

Хлопчик з України

лікується в ЗСА

Ігор з матір'ю Світланою в клініці Мейо.

Рочестер, Місс. — Світлана Ладан приїхала сюди з Києва із своїм сином Ігором. Тяжко повірити, що хлопцеві, який 6 футів високий та важить 200 фунтів, всього сім років. Надзвичайно швидкий ріст дитини викликає рідкісний та дуже небезпечно пухлиною на гіпофізній залозі, яка таким чином виділяє занадто багато гормонів росту.

Лікарі в Советському Союзі, відповідно до рівня медицини, були безсилі. Після довгих і неспокійних років переписування з лікарями в Америці та Англії у пошуках порятунку, нарешті з'явилася іскра надії. Хірург в клініці Мейо вирішив оперувати хлопця. «Я думала, що помру від шаста», — сказала Світлана Ладан минулого тижня. Поки що Ігор повинен приймати ліки, щоб пухлина, розмі-

ри якої досягають розмірів тенісного м'ячика, зменшилась до відповідних розмірів, що дозволяють зупинити її.

«Він поводиться, як усі діти. Любить бавитися з дітьми свого віку», — говорить Ніна Сагуленко, родичка з Фінікс, Аріз. «Як і всі інші діти, він любить блуцніти сік, банани та морозиво».

Завдяки наполегливості і витривалості матері та перебуванню в Советському Союзі, без якої життя було б навіть подумати звичайній людині з України про лікування в Америці, І. Ладан з надією дивиться в майбутнє.

Його буде лікувати відомий ендокринолог д-р Дональд Зіммерман, на прохання якого клініка покриє кошти, необхідні на операцію та лікування.

ВЛАДИКИ НАДІЮТЬСЯ НА ЛЕГАЛІЗАЦІЮ УКЦЕРКВИ В УКРАЇНІ

Рим. — Базуючись на поданих вістях пресового агентства Ройтерс, щоденник «Вашінгтон Пост» помістив невелику вістку про думки і сподівання глави Української Католицької Церкви в діаспорі Патріарха, Кардинала Мирослава Івана Любачівського, який висловив надію, що заборону в Советському Союзі Українську Католицьку Церкву легалізують, у зв'язку із запланованою зустріччю Папи Івана Павла II з Михаїлом Горбачовим.

Як відомо, як передумову зустрічі Ватикан поставив вимогу обговорення справи заборони Церкви в СС-СР, а головною точкою на порядку нараз мала б бути справа Української Католицької Церкви. Кореспондент покликється на слова Кардинала Любачівського, який заявив, що «Святійший Отець погодився на зустріч з Горбачовим, коли цей останній погодився на можливість легалізувати нашу Церкву». Далше перед ко-

респондентами засобів масової інформації Кардинал Любачівський сказав, що «ми сподіваємося дуже багато від Святого Отця та його переговорів з М. Горбачовим, бо він обіцяв нас боронити».

У вістці також згадується, що канцлер Української Церкви та секретар Кардинала М. Любачівського о. шамбелян Іван Дацюк говорив про листа, якого Папа в серпні отримав від М. Горбачова, в якому відчувалася бажання Горбачова покласти суперечності, що існують між Ватиканом і Москвою.

«Існує велика можливість, що наша Церква в Україні в недалекому майбутньому відкасає свої права. Ми мусимо планувати та готуватися до цього дня», — заявив патріарх Любачівський.

Майбутнє Української Католицької Церкви є головною темою обговорення на Синоді українських єпископів в Римі.

І. Драч згадав про І. Дем'янюка

Київ. — Газета «Літературна Україна» з 21-го вересня ц.р., друкуючи матеріяли установчого з'їзду Народного Руху України за Перебудову, подала спідповідь Івана Драча, в якій він, між іншим, згадав про Івана Дем'янюка. Ось що сказав І. Драч:

«Коли Івана Дем'янюка, «Івана Грозного» з Освеніма, судили в Ізраїлі, на суд приводили цілі школи, цілі покоління і показували: оце в клітці за ґратами Україна, Богдан Хмельницький, Тарас Шевченко. І хіба ми

почули якесь спростування з приводу поєднання катівського ремесла і високого покликання людини, хіба ми почули бодя людську занепокоєність суверенного уряду республіки на чолі з Щербинським і Шевченком (Валентина) на захист самого імені України? Так юні покоління єврейських дітей упевнились на майбутнє, що українці — це кат, а ми маємо зупинити планетарні сили антиукраїнської пропаганди своїми мізерними зусиллями у вигляді антисемітських анекдотів».

Чикаго готується до відкриття пам'ятника Тисячоліття

Чикаго. — Неділя, 15-го жовтня ц.р., заповідатиметься тут як велике свято, коли закінчатиметься торжество Тисячоліття Хрищення України відслоненням величавого пам'ятника Тисячоліття в самому центрі українсь-

кої дільниці у цьому великому українському скупченні. Після Літургії в українській церкві передбачено на год. 12:30 вшестідесят похід українських організацій та громадськості з прапорами та відповідними транспарантами по бульварі Оуклі — від православного собору св. Володимира (де від 12-ої год. збиратимуться колонії маніфестантів) до площі на розі Оуклі і Чикаго авеню, де стоїть пам'ятник.

О год. 1-й по полудні розпочинається церемонія відкриття пам'ятника, що представляє святих Володимира І Олега, разом із маніфестацією солідарності з Україною, яка під час пору бореться за свої права. Крім обрядів посвячення духовенством всіх віровизнань, буде проведена маніфестаційна частина з участю українських та неукраїнських діячів і промовців. Передбачена також участь представників з України.

Опісля у великій залі нового Культурно-Релігійного Осередку відбудеться бенкет з відповідною програмою та дальшими виступами, що продемонструють єдність діаспори та українського народу в обличчі його вишальних змагань за волю і суверенні права. Залюєчасне тільки 500 осіб, тому організатори закликають купити своєчасно квитки на цей історичний бенкет у висоті 75 дол. від особи і 50 дол. від сеньйорів.

Ювілейний комітет відбуде ширші громадські збори 30-го вересня, закликаючи всіх українців Чикаго й околиць до масової участі, а центральні організації до висилки своїх представників. Молодь з'явиться в одностроях, або в народних строях. Установи, крамничі і підприємства та приватні власники в українській дільниці повинні прикрасити фасади своїх будинків та виставити вікна.

Ісход зі Сходу на Захід продовжується

Гоф, Західна Німеччина. — Вчашним ранком у неділю, 1-го жовтня ц.р., з тригодинними перервами на залізничну станцію цього прикордонного містечка приїхали поїзди вщерть наповнені громадянами Східної Німеччини. Це всі оті шаслі громадяни Східної Німеччини, що отаборилися в західнонімецьких амбасадах Чехо-Словаччини і Польщі, щоб отримати дозволу на виїзд до Західної Німеччини. Однак тут їм не пошастило, як тим, що опинилися в Мадярщині, бо чехи не дозволяли їм виїхати на Захід без дозволу Східної Німеччини, а поляки також не були рішені на котру ногу стати: з одного боку не хотіли вразити Західну Німеччину, де старалася про фінансову та економічну допомогу, а з другої сторони не хотіли наражатися на ворожість Східної Німеччини та ССР.

Згідно зі заявами уряду Західної Німеччини, успішні заходи щодо цієї епопеї добився міністер закордонних справ Західної Німеччини Гасін-Дітріх Геншер на терені ООН в Нью Йорку зі східнонімецьким міністром закордонних справ Оскаром Фішером. З усього видно, що цю справу покладено за чималою допомогою міністра закордонних справ ССР Едуарда Шеварднадзе, очевидно в порозумінні з М. Горбачовим і одобренням провідника Східної Німеччини Еріха Гонекера. Якби не було, найбільше з цього скориста-

ли ті, що їх більше, як 6,000 в невідомості, але з надією очікували присуду своєї долі в амбасадах Західної Німеччини та Польщі. Їм дозволено поїздами через територію Східної Німеччини, навіть з двома зупинками у Дрездені та Карлсмарк Штаті, де це додаткових кілька десятків східнонімецьких громадян зуміло предістатися до поїзду, виїхати до Західної Німеччини.

Політичні коментатори та знавці твердять, що велику роллю тут відіграла також й Східна Німеччина, бо не бажала зробити зі себе посміховища в очах цілого світу, а зокрема перед ними запланованими святкуваннями гучного відзначення 40-річчя існування Німецької Демократичної Республіки, на котрому присутнім буде також М. Горбачов й котре відбудеться 7-го жовтня ц.р. Все ж таки в недалекому майбутньому обидві Німеччини будуть змушені застаноятися над тим, як бути, бо коли Західна Німеччина радо приймала своїх земляків не тільки зі Східної Німеччини але й з інших країн Східної Європи, то все ж знаходиться перед дилемою перенесення, а з тим і економічного навантаження. Знову ж Східна Німеччина є в клопоті, бо у сьогоднішній політичній змін у Східній Європі буде змушена знайти вихід, в іншому випадку втратить найкращих своїх громадян і запоруку майбутності — мораль.

М. Горбаль виступить у Філадельфії

Філадельфія. — Комітет Оборони Національних і Людських Прав України, у співпраці з 90-им Відділом США, влаштує зустріч з Миколою Горбальем.

М. Горбаль — активіст українського національного руху, колишній політ-

в'язень і учасник недавнього з'їзду Народного Руху України за Перебудову, який відбувся у Києві.

Зустріч відбудеться в неділю, 8-го жовтня в год. 5-й по полудні в Українському Освітньо - Культурному Центрі.

У СВІТІ

НЕДАВНО УСПІШНО закінчені суперечки за допомогою Ватикану між жидами та римо-католицькими властями Польщі в справі монастиря, монахинь Кармелітського чину можуть в скорому часі перейти на американський континент. Провідник жидівської групи, яка в серпні протестувала проти дальшого перебування Сестер-монахинь на території горезвісного кашету в Освенцімі, рабин Аві Вайс, заявив, що плянує судити примаса Польщі Кардинала Юзефа Глемпа за очернення його у проповіді коротко після закінчення демонстрації. На проповіді у Ченстохові Глемп сказав: «Недавно група сімох жидів з Нью Йорку заатакувала монастир в Освенцімі. Вони не вбили монахинь, ані не ушкодили монастиря, але тільки тому, що їх зупинено». Адвокат рабина Вайса професор Гарвардського університету відразу, сказав, що судове оскарження можна буде відкинути, якщо примас Польщі кардинал Глемп публічно відкине свої слова.

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ переживає хвилю великого зросту злочинності. Згідно з офіційною статистикою, в перших сімох місяцях цього року число великих злочинів зросло на 40.2 відсотка. Вуличні злочини зросли на 82.4 відсотка, при тому теж значно зросли прояви вандалізму. В цьому наркомани були спричинниками злочинів у 1,456 випадках, і більше, як 10,000 злочинів було пов'язано з наркоманством. Все ж таки найбільшою несподіванкою в поданій офіційній статистиці є те, що впродовж згаданого часу міліція сконфіскувала 48,000 штук пальної зброї, включно зі скорострілами та рушницями.

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ВСУПРЕЧ забороні місцевих властей на вулиці столиці Білорусії Мінська виийшли тисячі громадян, домагаючись продовження очищення околиць від радіоактивності після чорнобильського вибуху в 1986 році. Понад 15,000 демонстрантів, всі з опасками, на котрих були зображені символи радіоактивності та зі забороненими владою білоруськими червоно-білими прапорами, маршували до міської управи, де промовці вимагали реєстрації провідника білоруської Комуністичної партії Єфрема Соколова та домагалися евакуування 500,000 осіб з радіаційно заражених околиць. До цього часу коло 100,000 осіб евакуовано зі заражених околиць України та Білорусії, а знавці твердять, що додаткових 500,000 осіб є під постійним лікарським наглядом в Білорусії.

ПІСЛЯ ТОГО, ЯК В ЛІВАНІ затихли обстріли та вибухи у наслідок перемир'я, більшість ліванців мусять боротися з новою агонією, що навістила їх. Тепер більшість громадян побоюються за свою та своїх дітей майбутність, не говорячи вже про майбутність країни. Це видно на тисячах осіб, що, скориставшись з воєнної передислоції, повернулися до своїх домів і в постійному страху очікують невідомого майбутнього, що має вирішитися в той чи інший спосіб на конференції, яка відбувається в Таїфі, Савді Аравії, де засідає ліванський парламент, котрий складається з 33-ох християн та 30-ох мусульман.

ПОВАЛЕННЯ М. НОРИЄГІ НЕ ВДАЛОСЯ

Вашінгтон. — Мабуть найбільш небажаною особу серед провідників країн світу в очах Америки завжди був Уаммар Кадаффі, вождь Лівії, але в останніх двох роках першостево в очах американських політиків такі перебар провідник Панами генерал Мануель Антоніо Норієга.

Для попереднього Уряду президента Роналда Регена і теперішньої Адміністрації президента Джорджа Буша він представляв все, що є найгіршим в політичному провідникові. Норієгу обвинуваено у виборочному шахрайстві, торгівлі наркотиками, шпionaжі проти ЗСА та навіть у вбивстві. Не зважаючи на все це, ген. Норієга витримав сильну економічну пресію зі сторони ЗСА, не звертав уваги на прохання здати свою владу, не звертав жадної уваги на погрози ЗСА про військову інтервенцію та зігнорував обвинувачення його американськими судами у перепачкуванні наркотиків. Ген. Норієга переживає все це тільки тому, що Америка стримувалася в кожному випадку від конкретної дії, як твердять аналітики і політичні коментатори. Неінакше виийшло й цим разом.

У вівторок, 3-го жовтня ц.р., спроба молодих старшин відібрати владу від ген. Норієги не вдалася тому, що на допомогу Норієзі прийшли частини війська з бази віддаленої 80 миль від столиці та відібрали головну квартиру військового штабу, що її були зайняли повстанці. Після цілоденної стрілянини у столиці країни та різних погослоско про те, що Норієгу усунуено, поранено чи вбито, все закінчилося коли генерал появився на крайовій телевізійній мережі, заявляючи, що переворот не вдавсь. Він додав: «Цей сьогоднішній ранній випадок є нічим іншим, як тільки постійним зусиллям і проникненням ворожих сил ЗСА проти нашої країни».

Уряд ЗСА заявив, що жодної допомоги старшинам повстанцям не давав і до цієї акції не заохочував.

Пряшівщина була предметом академічного вечора в Чикаго

Чикаго (УКУ). — Хоч це був «огірковий» і гарячий сезон для суспільної діяльності, проте на вечір д-ра Миколи Мушинки, гостя з Пряшівщини, 11-го серпня 1989 року до Філії Українського Католицького Університету прибуло 35 осіб. Господарями вечора були Осередок Наукового Товариства ім. Шевченка та Філія УКУ. Програма вечора проходила під загальним гаслом «Пізнаймо наш діаспорний громадин». Цей вечір був присвячений українцям на Пряшівщині в сьогоднішній Східній Словаччині.

В одній з кімнат влаштовано виставку українських видань в Чехо-Словаччині після 1945 року. Виставлено понад 200 книжкових видань, а також зразки періодики і преси. Д-р Василь Маркус подав вступ-експозе до виставки та скаретував видавничу діяльність наших тамошніх земляків.

Опісля відбулася академічна доповідь д-ра Мушинки на тему «Культурне життя на Пряшівщині». На ширшому історичному тлі долі пряшівських українців-лемків М. Мушинка представив розвиток їх суспільного і культурного життя по Другій світовій війні. Цінними були його помічання про складні умови національно-

го усвідомлення цієї вітки українського народу, зусилля тамошніх українців-русинів зберегти свою національну ідентичність та подивуватися діяльності у деяких галузях культури: театр мистецтва самодіяльності, музичництво і наука. Сам естрадограф доповідач підкреслював різно фолкліор і народних звичаїв у пробудженні національної свідомості своїх земляків.

Доповідача представив та керував дискусією проф. Мирослав Семчишин, голова Осередку НТШ. М. Мушинка ще показав відеозапис з останнього «Фестивалу українських трудящих» у Свиднику, як також укладене ним автентичне народне весілля з найдальших західних сіл української Пряшівщини.

Присутні з великим зацікавленням сприймали інформацію дуже речової доповіді гостя та були захоплені ілюстраціями матеріалом про Пряшівщину. Присмню несподіванкою вечора була зустріч на ньому настоятеля православного кафедрального Собору св. Володимира, о. протоієрей Стефана Женчука, уродженця Пряшівщини, з Магдаліною Мушинкою, що була вчителькою о. Женчука у пряшівській українській гімназії.

В АМЕРИЦІ

РЕКЛЯМОВА ІНДУСТРІЯ Америки стоїть перед неясним та невпевним майбутнім після п'яти років застою. Медісон авеню росла та процвітала, продаючи населенню продукти масового виробництва посередництвом засобів масової інформації. Перенесення рекламою викликало у покупців протилежну реакцію — вони перестали звертати увагу на різного роду рекламу.

„ЗАСЛІПЛЯЮЧА НЕРІВНІСТЬ" у фінансуванні державних шкіл багатих та бідних дільниць у Тексасі почала розглядатися Верховним Судом у вівторок, 2-го жовтня ц.р. Суд признає законодавчим установам змінити спосіб фінансування другої найбільшої, після Каліфорнії, шкільної системи в країні. Шкільна система Тексасу, яка нараховує 1,034 незалежних дистриктів, в основному фінансується від маєткових податків, що стало причиною великих диспропорцій між дільницями, багатими на нафту й інші комерційні і економічні ресурси та бідними дільницями. Крім Тексасу, Верховний Суд розгляну питання способів фінансування шкільної системи в інших 10-ти стейтах Америки, включно з Нью Джерзі та Коннектикатом.

КОМІСІЯ ПАЛАТИ Репрезентантів односторонно проголосувала у вівторок, 2-го жовтня ц.р., за суворі обмеження стандартів газолінових випарів з автомобілів, що дуже сильно занецижують повітря. Одним з найсуворіших стейтів у цьому відношенні є Каліфорнія. За новими обмеженнями, нові автомобілі повинні бути обладнані пристроями, які зменшуватимуть та контролюватимуть зазначення отруйними газами. Автомобільні промисловці висловлюють незадоволення, остерігаючи перед зростанням цін на автомобілі та зменшення паливної економіки в наслідок нових обмежень. Ефективні висліді суворих обмежень автомобільних стандартів можна очікувати вже в 1994 році.

Висвятили чотирьох піддияконів

На світлині в першому ряді нововисвячені піддиякони (зліва): д-р Ф. Волок, Ю. Малаховський, М. Добош і Ф. Вайнер. В другому ряді (зліва): І. Міджак (семинарист, висвячений в Римі), оо. П.Огірко, І. Терлецький, диякон Б. Тарнавський, Владика В. Лостен, оо. Л. Мошар, А. Бончак і Е. Янг.

Стемфорд, Конн. — Тут в семінарійній каплиці коледжу св. Василія Єпископа Василь Лостен висвятив 29-го серпня ц.р. чотирьох піддияконів УКЦеркви: Михайла Добоша, колишнього дяка і диригента церковного хору церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Юрія Малаховського, парафіянина церкви Чорного Хреста в Асторі, Н.Й., опікуна хворих і потребувачів у гробх католицьких парафіях Квінсу та у Мангеттені, Філіпа Вай-

нера, семінарста Української Митрополічної Семінарії св. Йосифа у Вашингтоні і д-ра Фреда Волока, професора стейтового університету і члена парафії св. Івана Хрестителя у Фоллс Рівер, Масс.

У торжественній Службі Божій та чині висвячення брали участь також о. Лев Мошар, ректор коледжу св. Василія, о. протоієрей Іван Терлецький о. Андрій Бончак і о. крилошанин Петро

Огірко. Дияконував диякон Богдан Тарнавський. Учасниками були також родини нововисвячених піддияконів та численні присутні, між якими був о. протоієрей Венеранд Панчук, ЧСВВ.

В часі Богослуження відповіду проповідь виголосив Владика Лостен, який опісля гостів нововисвячених піддияконів та інших присутніх ввечерю, що пройшла в родинній атмосфері.

XIV семінар хорових диригентів

Від 12-го до 27-го серпня ц.р., відбувся в Едмонтоні 14-ий Семінар Хорових диригентів. В семінарі, який був організований Українським Музичним Товариством Альберти, взяло участь 10 учасників з Торонто, Таннер Бей, Вінніпегу, Едмонтону, Ст. Альберт з Бостону, ЗСА. Цьогорічна програма навчання включала наступні теми: 1. Диригування. Індивідуальні та групові заняття (лекційні заняття): майстри диригентського мистецтва про диригування як творчий процес; про деякі особливості розвитку сучасного вакавального мистецтва. 2. Керування церковним хором. Побудова Літургії, обрядове значення окремих частин у відповідному характері музичної інтерпретації. 3. Вироблення навичок у роботі з хором. 4. Хорознавство. 5. Робота диригента над партитурою: теоретично-виконавський аналіз, основні музичні форми української хорової літератури. 6. Українська музика: слухання крашків зразків хорової, сольної, симфонічної, вокально-симфонічної музики. 7. Деякі аспекти музичної естетики. 8. Семінарний хор: практичне диригування з хором.

Для відзначення року 175-ліття з дня народження Тараса Шевченка, проф. Яр Славутич виготовив дві лекції: „Краса та співучість Шевченкового слова“ та „Образотворчі традиції Шевченка в сучасній поезії“. Цього року, як і попереднього, деякі диригенти мали нагоду працювати над уривками з опер при участі двох фортепіаністів.

Всі семінаристи спільно відвідали літургії в православному кафедрі Св. Івана, де співав хор СУМК (диригент Орест Сомківський), та в католицькій церкві Св. Василя, де співав церковний хор (диригент Єлисавета Андреевна), після яких відбулося обговорення обох літургій та способів їхнього виконання. В рамках семінарії хорових диригентів відбулася майстерня для хористів-співаків. В цій майстерні взяли участь поодинокі хористи — члени едмонтонських хорів: „Дніпро“, „Мережі“, „Едмонтонського Чоловічого Хору“, „Швайцарського Хору“, церковних хорів Св. Василя, Св. Івана, Св. Андрея. Майстерню керував маістер М. Колесник, який особливу увагу звернув на вокал, співацьке дихання, опору звуку, співацький звук, артикуляція, атака звуку. Це вперше в Едмонтоні хористи різних хорів мали нагоду спільно відвідати майстерню для підвищення рівня вокального співу. Твори, над якими працювали семінаристи під час навчання, а відтак диригували семінарним хором на заключному концерті це: „Прелюдія“ муз. Миколи Леонтовича — диригував Ярослав Буцьора (Вінніпег), „Не стій верба“ муз. Миколи Леонтовича — диригував Роман Лайкож (Торонто), „Ранок“ муз. Івана Томашевського, сл. Володимира Сосюри — диригувала Оксана Родак (Торонто), „Осінь“ муз. Федора Навченка, сл. Володимира Сосюри — диригував Ігор Коваль (Бостон, ЗСА), „Сон“ муз. Кирила Стеценка, сл. Павла Гравовського — диригував Валеріан Маркевич (Едмонтон), Кон

Український Хоровий Кондирикторський Семінар 11728-97 Street, Edmonton, Alberta, T5G 2Y1 Canada.
Тел.: (403) 474-9774

Марія Дитиняк

НАШОЮ ПРИСУТНІСТЮ У ВАШІНГТОНІ В СУБОТУ, 7-го ЖОВТНЯ Ц. Р., ВШАНУЙМО НАШОГО ВЕЛИКОГО ГЕНІЯ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА І ПРИГАДАЙМО ПРО ПОБУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА В ЙОГО ЧЕСТЬ В СТОЛИЦІ ЗСА 25 ЛІТ ТОМУ!

М. Чуйко очолив Об'єднання Колишніх Вояків УПА ЗСА і Канади

У дні 2-го та 3-го вересня ц.р. в Рочестері, Н. Й., в приміщенні української католицької церкви св. Йосафата відбувся ХV Загальний З'їзд Об'єднання Колишніх Вояків УПА ЗСА і Канади.

З'їздом, у якому взяло участь 62 колишніх вояків УПА, в тому 5 представників Товариства Вояків УПА ім. ген. хор. Романа Шухевича — Т. Чупринки з ЗСА та Товариства Колишніх Вояків УПА Канади та 45 гостей, провадила президія у складі: Модест Ріпський, голова і Степан Бабяк, заступник; Марія Ріпська та Іван Лихо, секретарі.

Успішні привіт зложили: голова Світового Братства УПА, а рівночасно голова Товариства Вояків УПА в ЗСА Лев Футала та голова Товариства Колишніх Вояків УПА Канади Віктор Новак. Письмові привіти прислали: від Середовища УГВР — д-р Мирослав Прокоп; від Краєвої Управи Братства колишніх Вояків 1-ої УД УНА в ЗСА — Роман Гасцький, голова і Ярослав Закаляк, секретар; від Головної Управи Об'єднання колишніх вояків України в Америці — Осип Труш, голова та Олександр Білевич, секретар та від Станції Братства колишніх Вояків 1-ої УД УНА в Рочестері — Володимир Мотика, голова та Степан Ольшанський, секретар.

Господарем З'їзду була Станція Рочестеру, голова Іван Лялюк. Рочестерцям, членам Станції, тим, що формально до неї не належать, чи належать до Товариства, а також багатьом з-поза „упівської родини“, належить за службу подяка за весь той труд, який вложили в переведенні З'їзду.

На наступну трирічну каденцію обрано керівні органи: Микола Чуйко, голова; Олександр Білевич і Степан Бабяк, заступники; Марія Ріпська, секретар; Іван Дмитрик, скарбник; Осип Левинський, референт Суспільної Опіки. Контроль над Комісією обрано в складі: Катерина Лялюк, Ірена Білевич, Володимир Дашко.

В суботу, першого дня З'їзду, перед і під час вечір, відбулися дві доповіді для учасників З'їзду та громадства: перша доповідь ред. Євгена Штендера на тему видавничих справ „Літопису УПА“, друга, генерального секретаря УГВР Миколи Лебедя „Найновіші події в Україні“. Редактор Штендер дав загальний перегляд проробленої праці (17 виданих томів), торкаючись фінансових, адміністративних та видавничих справ. Згадав про матеріали до наступних 6-ти томів, які, після невеличких вікінь, можуть вкорті піти до друку. Також говорив про зібрані споминок, які однак потребують більшого опрацювання. Усіх томів може вийти до 50, або й більше. Редактор Штендер дуже емоційно закликав всіх присутніх взятися до збирання фондів та шукання людей до праці. Згадав про різні проєкти, які на його думку не такі то важливі, а

знаходять швидко підтримку в громаді. Повторив знайдену істину, що не записана в історії боротьба кане в забуття. Його доповнив адміністратор „Літопису УПА“ Микола Кулик, згадавши про кончність кращою при міщенні для переховування книжок. На це також одицюка відповідь — більше фондів.

Другий доповідач, Микола Лебедь цікаво представив події, які останньо відбуваються на Україні, цитуючи видання різних організацій чи комітетів. На особливу увагу заслугове цитата зі статті Василя Барлядяну „Під яким прапором вбивали наш народ“, друкувана також у „Свободі“, де говориться про одеського художника, який на підпиту оповідав, як то він, член КГБ, з групою подібних до нього, переодягнених на вояків УПА, брали участь у всяких зривах для дискредитації УПА в очах українського народу.

В неділю 3-го вересня, після Богослужень в українській католицькій церкві св. Йосафата та в українській автокефальній православній церкві св. Покрови, були відправлені Панахиди за спокій душ воїнів УПА, які загинули за волю України. Під час Панахиди о. мітраг Федір Коваленко, настоятель УАПЦ сказав, відповідно до часу, патрістичну проповідь.

Після Богослужень всі повернулися на залу, де згідно з програмою дали продовжувалися наради.

Також багато говорилось про створення однієї комбатантської організації, тобто поєднання двох існуючих — Об'єднання Товариства „Голосів“, „проти“ такого об'єднання не було, та були різні „але“. Дехто переживав двоїстість, як щось дуже неприємне, інші кажуть, що таке буде і в наших народів, важне щоб була співпраця, а вона у нас, дякувати Богу, є. Дехто побоюється, маючи досвід з інших громадських організацій, що дорогий час і кошти пійдуть на довгі переговори чи писання статуту і на тому терпітимуть видавничі справи. Дехто питається, чи були в нашій історії випадки, де розділені колись найменші „невинні“ організації, сходилися назад? Наука з того, думаємо, повинна бути одна — стараймося на будуче не допускати до поділів. Не знаємо як справа поєднання буде розвиватися, але хочеться вірити, що спільне видання „Літопису УПА“, спільне переведення Світового З'їзду вояків УПА два роки тому в Нью Йорку, присутність голів обох організацій під час нарад на З'їздах (Михайло Бондур на З'їзді Товариства, а Лев Футала та Віктор Новак тепер Об'єднання) висувають дальшу співпрацю.

ХV З'їзд ОКВ УПА ЗСА і Канади відбувся на тлі виставки військової меморіалі та української символіки Евстахія Загачевського, якому належить велика подяка.

М. Б.

У Денвері вшановано священика-патріота

У неділю, 28-го серпня ц.р., у просторій залі Лейквуд кантрі клуб зібралася численна, як на денверські масштаби громада, понад 100 осіб, щоб віддати честь отцеві д-рові Павлові Бабякові з нагоди 15-го ювілею його священства.

Отцеві доктор Павло Бабяк народився 31-го січня 1920 року у селянській родині в селі Павлуха Мала, на Поділлі. Народну школу закінчив у рідному селі. Тут він звернувся на себе увагу парохом о. Юхновича своїми непересічними здібностями. За посередництвом о. Юхновича наш ювіляр дістав стипендію і закінчив гімназію (середню школу) у Львові. По закінченні середньої школи о. д-р Бабяк студіював різні науки. Згадав лише три дрілянки. Ювіляр почав теологічні студії у Богословській Академії у Львові, а закінчив у Німеччині. В Америці закінчив бібліотечарський факультет. Студіював теж на філософському факультеті УВУ. Написав і оборонив докторську працю: „Жидівська проблематика у творчості Івана Франка“. Ювіляр працював у Болдерському Університеті як бібліотечар та професор.

На заклики Патріарха Йосифа, щоб абсолютне теологічне прийняття священства, д-р Бабяк, вже жонатий, їде до Риму, і там 3-го червня 1974 року дістає священство з рук Патріарха Йосифа. Не приймає окремої парафії. Офіційно працює в університеті, а в години вільних від праці займається українською школою у Денвері та допомагає парохам. Дуже гарно розповів про це Голова Парафії Раді, Гасцька-Винар у своєму вступному слові: „Коли б не знайшла потреба у Денвері заступити парохом або допомогти у відправах, отцеві вже тут, аж із Болдеру“.

Головний промовець на цьому відзначенні, мгр Любомир Колтунюк, оповів про життєвий шлях отця д-ра Бабяка. Він говорив, що ювіляр був головою редакційної колегії „Ювілейного Збірника Парафії у Денвері“, який фактично є історією парафії. Цей збірник є піонерською працею, яка може послужити прикладом, як можна зафіксувати історію парафії.

Згодом попросили до слова ювіляра, який почав його з гумором. Він говорив, що був „злий“, коли довідався, що Парафіяльна Рада, без його відома, призначила цей 15-ти літній ювілей. Але коли він взяв до уваги те, що був рукоположений, коли йому було 54 роки та свій стан здоров'я, одобрив святкування.

Ювіляр оповів, що при-
Олександр Лиско

У РИМІ ЗУСТРІЛИСЯ Папа Іван Павло II та Архископ Кантерберрі Роберт Рансі, провівши чотири дні на розмовах, обіцяючи об'єднати їхні довгі розділені Церкви. Однак обидва заявили, що об'єднання в цьому часі не передбачається з уваги на те, що Англіканська Церква дозволяє на висвячення жінок до єпископського стану включно, а Католицька Церква цілковито відкидає таку можливість. Все ж такі обидва духовні провідники виявили надії на такі можливості в майбутньому, хоча обидва не є спроможні вирішити вище згадані проблеми.

ОДНА З НАЙБІЛЬШИХ компаній виробництва телевізій. Зеніт, продала своє виробництво ком'ютерів, з якого мала прибуток 1,4 біл.дол. минулого року, найбільшій компанії у Франції, Груп Булл, за 635 м. дол. Це стало великою несподіванкою для деяких аналітиків, але більшість з них передбачала цю велику трансакцію, спостерігаючи фінансові труднощі цієї компанії за останні три роки. „Щоб бути успішною у 90-их роках треба бути глобальною, як Ай-Бі-Ем, Епл, Компак, якою також збирається стати фірма Булл“, — сказав аналітик Відліам Лемпесіс.

МАЄМО НА СКЛАДІ
МАПИ УКРАЇНИ
Кубійовича і Жуковського
УКРАЇНСЬКІ І АНГЛІЙСЬКІ
Наклад обмежений. Ціна 25,00 дол.
Замовляти у кнігарні Свободи.
Мешканці стеїту Нью Джерсі обов'язує
6% ставкового податку.
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Д-р Василь Блавацький...

(Закінчення зі стор. 2)

повідомив поліцію, щоб прийшли забрати собі „подарунок з отрутою“, як небажано посилку, чим вибрав з рук поліції протест, під яким вона мала його арештувати.

З вибухом Другої світової війни д-р В. Блавацький допоміг перебрати по селах Сянчичині і округи самоуправу в наші руки і далі продовжував свою громадську працю, як в Лемківському Союзі Кооператив, „Сільському Господарі“, Українському Освітньому Товаристві і т. д. Він зреагував на хори і точно й совісно виконував кожний навіть найдрібніший громадський обов'язок. Організував допомогу для наших полонених, колишніх вояків польської армії. Був безпретенційним, вільним від усяких від'ємних амбіцій і упереджень, сповнений самовідрешення і природи добрим. Був він першим українським старостою, поки німецька влада не завела своїх порядків.

Його, як і кожного національно свідомого українця, тривожило зворожене сліпе коло нашої національної дійсності. Із своїми друзями праці розважав не раз прояви нашого сучасного національного життя, шукаючи розв'язки проблеми. Д-р В. Блавацький вірив у здорову конструктивну силу народу, що вона зможе повернути стихію в рівне, чисте русло творчої праці.

Д-р Василь Блавацький загинув трагічною смертю 20-го березня 1944 року на 55-му році свого молодого ще трудового життя. У смутку залишив дружину, двох синів і дочку. Дружина його після Другої світової війни переїхала до Канади, поселившись в Едмонтоні, де померла 25-го червня 1965 року.

У неділю, 14-го травня 1944 року, сянчичка церква виповнилася по береги. Перед тетралом зібралася духовенство з апостольським адміністратором о. М. Малиновським у провіді. Церква горіла ясным світлом серед саява квітів, що символізували червону калину. Так молилися в Сянчі 45 років тому сини українського народу за вічний спокій душі „трибуна — оборонця автохтонних жителів західних українських етнографічних земель“.

Ті, хто вийшов з тих земель, повинні брати приклад від д-ра Василя Блавацького — неструдженого діяча та організатора сьогодні розп'ятої Лемківщини. Так треба працювати спільно для добра свого народу, працювати для об'єднання, а не для роз'єднання і розбиття і так вже змалого нашого острівця ма чужий, хоч приватний землі.

Вихідці з тих теренів, на яких працював д-р В. Блавацький, які опинилися в останніх роках під окупаційною владою Польщі, повинні один одного шанувати, бути один до одного толерантними, вирозумілими — такими, яким був покійний, що найкращу частину свого молодого життя віддав для покращання жителів Лемківщини.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ СВ. П. МАРІЇ КОЗНАРСЬКОЇ

на Фундацію Енциклопедії України зложили 180,00 дол.; в тому по 20,00 дол.: Білик Любомир і Люба, Зелез Володимир і Ярослава, Кольцо Володимир і Євгенія, Крижанівська Марія, Омецький Зенон і Ізабелла, Омецький Омелян і Марія, Семків Марта і Лєся, Холєвчук Марія; по 10,00 дол.: мгр Домбчевський Роман і Люба, Лаба Стефанія.

Опечалений Родина пересилаємо щирі вислови нашого глибокого співчуття.

ЖЕРТВОДАВЦІ

В Сороковий день смерті нашого Найдорожчого ТАТА бл. п. СТЕПАНА ПЕТРЯНИКА

буде відслужена
ПАНАХИДА
в неділю, 8-го жовтня 1989 року після Служби Божої, яка починається о год. 11-й, в церкві св. ап. Петра і Павла в Глен Спей, Н. Й.

Про молитви за спокій Душі Покійного просять:
доньки — ГАННА СТРУТИНСЬКА з мужем АЛЕКСАНДРОМ НАТАЛІЯ ЧУЙКО і внуки

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 3-го жовтня 1989 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідо
бл. п. ДМИТРО ПОТАШНИК
ПАНАХИДА — в середу, 4-го жовтня 1989 року, о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Marrocco, 326 Parker Ave., Clifton, N. J.

ПОХОРОННІ відправи в четвер, 5-го жовтня 1989 р. о год. 9-й рано в церкві св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а після на цвинтар St. Mary's, Lodi, N. J.
У глибокому смутку:
дружина — ОЛЬГА дочка — МАРИЯ ШЕПАРОВИЧ з мужем ЮРИЕМ
син — МИРОН ДОМАРАДЗ з дружиною МАРИЄЮ та дітьми ДАНОЮ і МИРОНОМ сваха — МАРИЯ ШЕПАРОВИЧ

Ділимося сумною вісткою, що дня 2-го жовтня 1989 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий Муж і Батько
бл. п. д-р вет. ВОЛОДИМИР КОПАЧ
уродж. 6-го серпня 1910 р. у Львові
ПАНАХИДА в середу, 4-го жовтня 1989 р. о год. 7.30 веч. в Senko Funeral Home 213-215 Bedford Ave. corner North 5th St., Brooklyn, N. Y.

ПОХОРОННІ обряди відбудуться в четвер, 5-го жовтня 1989 р. о год. 9.30 ранку у церкві св. Духа, Бруклін, Н. Й. на цвинтар Holy Cross Cemetery, N. Arlington, N. J.
В тяжкій горі і смутку залишає:
дружину — ІРЕНУ доньку — МАРТУ та близьку і дальшу Родину в Америці, Канаді, Польщі і в Україні.

Громадський Комітет у Філадельфії

— влаштує —

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

для вшанування

60-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ОУН І 80-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТА 30-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ

сл. п. Степана Бандери

в неділю, 15-го жовтня 1989 р. о год. 4-й по пол. в залі УОКЦентру при 700 Сідер Роуд, Ебінгтон-Філадельфія, Па.

Святочне слово виголосить — д-р Аскольд Позинський
В мистецькій частині участь беруть:
Сопісти: Степан Шкаферовський і Олена Геймур
Фортепіановий супровід — Гали Мазурок-Рай
Декламаторка: Дарка Наконечна

В неділю, того ж дня о год. 10-й рано в Митрополічному Соборі при Френклін вул. буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА в наміренні Українського Народу і ПАНАХИДА за всіх борців впадших за волю України
Комбатанські і молоді організації запрошують з прапорами.

Треба сподіватися, що українська громада Філадельфії і околиці численною участю в Митрополічному храмі і Академії, гідно вшанує впадших борців за волю України.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в НЬО ЙОРКУ

запрошує Членів й Українське Громадянство на доповідь на тему:

ДРАМАТУРГІЯ ГРИГОРА МЕРІЯМА ЛУЖНИЦЬКОГО

яку виголосить д-р ЛЕОНІД РУДНИЦЬКИЙ

що відбудеться у СУБОТУ, 14-го ЖОВТНЯ 1989 р. о год. 5-й вечора в домі НТШ, при 63 Четверта авеню в Нью Йорку між 9 і 10 вулицями.

